

Canada og Belgien, selvstændigt har taget beslutninger i deres parlamenter, der ikke alene støtter et totalforbud, men også betyder, at man i national sammenhæng tager konsekvensen af det. Det er lande, Danmark normalt måler sig med i internationale humanitære sammenhænge.

Jeg vil godt igen spørge udenrigsministeren: Hvorfor vil regeringen ikke på det her punkt gøre Danmark til et foregangsland på linje med de nævnte lande?

Det er jo sådan, som ministeren også oplyste, at konferencen genoptages den 22. april i Genève. Der vil formentlig ikke fra dansk side komme et initiativ mod et totalforbud, og derfor er det svært for omverdenen at forstå sammenhængen i den danske politik.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg tror, det forholder sig sådan, at hr. Villy Søvndal ikke vil forstå det. Danmark arbejder for et totalforbud, det gør vi aktivt, det gør vi på konferencen i Genève, samtidig med at vi erkender – men det er åbenbart ikke en erkendelse, hr. Villy Søvndal vil gøre sig – at dette forbud kommer vi ikke igennem med.

Det er det, der er sagens kerne, og derfor må vi søge andre metoder til at begrænse anvendelsen af disse afskyelige våben. Jeg deler aldeles hr. Villy Søvndals vurdering af disse våbens afskyelighed.

Villy Søvndal (SF):

Det bliver så for mit vedkommende det sidste spørgsmål, og jeg vil spørge udenrigsministeren: Vil det sige, at man ikke kan forvente, at den danske regering på linje med Norge, på linje med Sverige, på linje med Østrig, på linje med Canada vil spille den fremtrædende rolle, at man selvstændigt nationalt tager en beslutning med det formål at fremtvinge en international proces, der er i gang, altså understøtte processen, hen imod et forbud mod disse våben?

Det ville være en dansk position, der ville svare til den, vi kender fra andre sammenhænge i humanitære anliggender. Vi var førende på apartheidområdet, og vi har været førende i menneskerettighedsspørgsmålet; dér har vi ikke ventet på, at en hel verdensopinion skulle tilslutte sig det danske standpunkt, dér har vi haft den modsatte opfattelse af processen: at Danmark aktivt ved at gå foran kunne være med til at presse en proces igennem. Det er den tankegang, vi mangler fra regeringens side. Det er derfor, vi ikke forstår regeringen.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Så vidt jeg er orienteret, er hr. Villy Søvndals opsummering af, hvilke lande der har givet afkald, ikke korrekt, men det kan vi jo bagefter konstatere.

Derudover vil jeg sige: Der er ingen tvivl om den danske holdning: vi støtter totalforbudet, og for så vidt angår landminers eller antipersonelminers anvendelse i det danske forsvar, har forsvarsministeren netop iværksat en undersøgelse af dette, og det vil indgå i den kommende Forsvarskommissions arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1777

4) Til skatteministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvad agter regeringen at gøre for at sikre, at skattesystemet indrettes således, at den enkelte skatteyder dels føler sig tryk ved skatteopgørelsen og dels selv er i stand til at beregne sin skat?«

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det ville jo være fristende at svare på spørgsmålet, at vi gør alt, hvad vi kan, og alt, hvad der er muligt, men det synes jeg jo nok er at gå for hurtigt til værks.

Jeg kan sige det sådan, at de oplysninger, der foreligger for mig, ikke giver grundlag for, at skatteyderne skulle være utrygge og fremmedgjorte over for sig selv eller over for selvangivelsen eller over for skatteberegningen.

I 1994 foretog Told & Skat en markedsundersøgelse af holdningen over for den normale selvangivelse – vi taler altså om den normale selvangivelse.

Analysen viste, at ca. 90 pct. af de adspurgte kontrollerede selvangivelsens tal primært ved at se på bilag fra arbejdsgiver, og om alle tallene var fulgt af efterregning samt kontrol af størrelsesordenen på tallene.

På spørgsmålet, om det var let eller svært at kontrollere og udfylde selvangivelserne, svarede 92 pct., at det var fra meget let til nogenlunde let, og 1 pct. fandt det meget svært.

Jeg synes, man må konstatere, at den debat, der kører i øjeblikket, i høj grad er præget af, at når 2-3 personer udtaler, at f.eks. kursgevinstloven er kompliceret, så følger det næsten slavisk i pressen og andre steder, at så må hele